

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 26. januar 2012 (30.01)
(OR. en)**

5493/12

COPEN 11

NOTE

fra:	Finlands Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union
til:	Rafael Fernández-Pita y González, vicegeneraldirektør, Rådet for Den Europæiske Union
modtaget den:	11. januar 2012
Vedr.:	Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union – Meddelelse om Finlands gennemførelse af EU-lovgivningen

Meddelt lovgivning:

Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union.

National lovgivning om gennemførelsen af rammeafgørelsen:

1169/2011

Lov vedrørende national gennemførelse af lovgivning, der falder ind under anvendelsesområdet for bestemmelserne i rammeafgørelsen om overførsel af domfældte i Den Europæiske Union, og anvendelse af rammeafgørelsen (1169/2011).

1170/2011

Lov vedrørende national fuldbyrdelse af lovgivning, der falder ind under anvendelsesområdet for bestemmelserne i rammeafgørelsen om tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner i Den Europæiske Union, og anvendelse af rammeafgørelsen (1170/2011).

1173/2011

Lov om ændring af kapitel 31, stk. 9, litra b), i civilprocesloven (1173/2011).

Fuldbyrdelse på Ålandsøerne

Ovennævnte lovgivning gælder automatisk også for Ålandsøerne.

1. Notifikationer, der kræves i henhold til rammeafgørelse 2008/909/RIA

Kompetente myndigheder (artikel 2, stk. 1)

Det er agenturet for strafferetlige sanktioners centrale administrationskontor, der har kompetence til at træffe beslutning om fremsendelse af en dom og en attest, jf. rammeafgørelsen, til en anden medlemsstat og om fuldbyrdelse af en dom og en attest, der er sendt til Finland.

Når en sanktion vedrører andre frihedsberøvende foranstaltninger end en frihedsstraf, er det imidlertid justitsministeriet, der er den kompetente myndighed.

Underretterne er de kompetente myndigheder for så vidt angår beslutninger om at stadfæste en afgørelse, som en bemyndiget embedsmand har truffet om den foreløbige anholdelse, der er omhandlet i artikel 14 i rammeafgørelsen, og i det tilfælde, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2, litra f), i afgørelsen, til at modtage samtykke fra den domfældte, der skal retsforfølges, dømmes eller berøves friheden i Finland for en anden lovovertrædelse, der er begået før vedkommendes overførelse, end den overtrædelse, der ligger til grund for fuldbyrdelsen af den dom, som vedkommende blev overført til Finland på grund af.

Under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2 og 3, i rammeafgørelsen, er det underretten i Helsingfors, som er den kompetente myndighed til at træffe beslutning om tilpasning af sanktionen. Endvidere er underretten i Helsingfors den kompetente myndighed for så vidt angår beslutninger om at afvige fra anvendelsen af specialitetsreglen om at give samtykke, jf. artikel 18, stk. 2, litra g), i rammeafgørelsen.

Justitsministeren er den myndighed, der er kompetent til at træffe beslutning om transit i henhold til artikel 16 i rammeafgørelsen.

Sprog (artikel 23)

Finland accepterer den attest, der er omhandlet i artikel 4 i rammeafgørelsen, eller en oversættelse heraf på finsk, svensk eller engelsk. Den kompetente myndighed for så vidt angår fuldbyrdelse kan også acceptere en attest, der er udstedt på et andet sprog, såfremt der ikke er andet, der forhindrer, at den kan accepteres.

Forbindelse med andre aftaler og ordninger (artikel 26, stk. 2 og 3)

Loven om samarbejde mellem Finland og andre nordiske lande angående fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner (326/1963) vil fortsat finde anvendelse med forbehold af denne rammeafgørelse (der er tidligere givet meddelelse herom som påkrævet i henhold til artikel 26, stk. 4, i rammeafgørelsen).